

‘IK ZOEK EEN COMPROMIS TUSSEN BEELDENDEN KUNST EN MUZIEK’

| *Up and coming* in de kunstwereld is *visual & sound artist* Younes Baba-Ali (28). De kunstenaar verhuisde drie jaar geleden van Frankrijk naar Brussel en verrijkt nu al pendelend tussen Casablanca en onze hoofdstad het cultuurleven met zijn eigenzinnige werk. Dit voorjaar vergast hij op een solo-expo in Musée d'Ixelles, en is hij present op het Leuvense Artefact Festival en in Maison Folie in Mons.

Younes Baba-Ali: 'Ik werd onlangs verrast door het werk van Emilio López-Menchero, dat nog tot 29 maart te bezichtigen is in de Centrale For Contemporary Art. Ik kende het nog niet, maar voelde er meteen een sterke verbondenheid mee, zowel als toeschouwer als als artiest. Ik hou van de ironie in zijn kunst en de vragen die hij stelt over herkomst, gemeenschappen en de publieke ruimte. Het meest onder de indruk was ik van zijn replica van Checkpoint Charlie op de grens tussen de Dansaertstraat en Molenbeek, waarmee hij de geschiedenis in de sociale realiteit van vandaag plaatst. Verder komt er in de Arte Contemporanea Gallery een interessante expo aan rond de jonge Belgische kunstenaar Antone Israel, en in Wiels lijkt *Body Talk: feminisme, seksualiteit en het lichaam in het werk van zes Afrikaanse kunstenaressen* me de moeite. Ik heb een tijdje in Dakar gewerkt en vind het interessant om hedendaagse Afrikaanse kunst vanuit een vrouwelijk oogpunt te zien.'

Waarom heb je je in Brussel gevestigd?

'Brussel is een erg boeiende cultuurstad waar je als jonge kunstenaar veel kansen krijgt om jezelf te ontplooiën. In Frankrijk stoorde de te institutionele benadering van kunst me. Ik heb bijvoorbeeld eens een werk van Gordon Matta-Clark gezien in Lyon en in Genève. Waar je in Lyon enkel mocht kijken, mocht je het werk in het museum in Genève ook betreden. Dat veranderde mijn kijk erop volkomen!'

Waar kunnen we je vinden als je niet in

musea ronddwaalt?

'Wat voor mij nog belangrijker is dan hedendaagse kunst, is muziek. Als ik geen kunstenaar was geworden, zou ik waarschijnlijk muzikant zijn. In mijn vrije tijd speel ik percussie en in mindere mate ook blaasinstrumenten, zoals sax en klarinet. Muziek is een taal die directer tot mij spreekt en waar ik gevoeliger voor ben. Ik geloof dat ik er uiteindelijk voor heb gekozen met kunst verder te gaan, omdat ik die instinctieve relatie met muziek niet wou aantasten door me te verdiepen in de theorie. Bij wijze van compromis krijgt geluid nu een belangrijke plaats in mijn werk.'

Naar welke concerten kijk je uit?

'Ik wil binnenkort naar Fred Frith Trio in Recyclart, Marcus Miller in de AB en Godspeed You! Black Emperor in het Koninklijk Circus. Ik heb een brede muzieksmaak, maar hou in het bijzonder van jazz, experimentele, elektronische muziek en wereldmuziek. Een hoogtepunt voor mij was het concert van Ibrahim Maalouf in Bozar, die Arabische invloeden mixt met jazz, maar zeker ook Akosh S. Unit op het Jazz d'Or festival in Straatsburg. Hij is een erg veelzijdige artiest en zijn muziek is niet altijd even gemakkelijk. Ondanks dat hem dat weinig succes oplevert, blijft hij toch zijn eigen weg zoeken en dat maakt hem tot een

goede artiest voor mij. Die regel gaat trouwens ook op voor kunst, theater en film...'

Kan je voorbeelden geven?

'Net als in kunst zoek ik ook hier vooral naar absurde, ironische creaties die een sociale problematiek aankaarten. Tot mijn favoriete regisseurs behoren Michael Haneke, Bouli Lanners en Harmony Korine. Theater en dans zijn geen kunstvormen die ik erg actief zoek, maar als het toevallig mijn pad kruist, kan ik er zeker van genieten. Vooral het werk van Pippo Delbono en Bouchra Ouizguen is me bijgebleven. Zij werken allebei met mensen die door de maatschappij vaak genegeerd worden. Delbono heeft projecten met gehandicapten en prostituees, terwijl Ouizguen vaak samenwerkt met Marokkaanse cabaretières die in strijd met de religieuze wetten zingen en drinken in bars en die overal geaccepteerd worden, zij het niet openlijk. Met haar voorstelling *Hal!*, een van mijn recente culturele hoogtepunten, brengt ze die paradox onder de aandacht.'

